

„Universul este cíclic, omul, la fel; doar Dumnezeu ne vrea exponențiali”.

Nicolae VASILE

Nicolae VASILE

Situațiile dificile necesită soluții inteligente

Natura, oricum te-ai raporta la ea, te face să te simți mic. Unii nu realizează acest fapt de o evidență incontestabilă, preferând să lupte cu morile de vânt, cu ceea ce nu pot schimba, lovind continuu într-un zid, sperând ca acesta să cedeze. Se pare că ruga *Dă-mi, Doamne, înțelepciunea să accept ceea ce nu pot schimba!* le este străină.

Întâlnim tot mai des concepte de genul energie inteligentă, construcții inteligente, transport inteligent, turism inteligent, până și măști de protecție inteligente au apărut. S-ar părea că toate cele din jurul nostru devin mai inteligente ca noi. De exemplu, mai toți cei care vorbesc despre transportul inteligent își petrec ore întregi, zilnic, în mașinile lor superluxe, blocați în diverse puncte aglomerate de prin zona centrală a capitalei, iar tot aceștia, sau alții stau, tot cu orele, în aceleași mașini, în kilometri de blocaje de pe Valea Prahovei, nerealizând că turism se poate face și prin alte părți.

Tocmai pentru a evita aglomerația de pe DN1, în sfârșitul de săptămână extins cu Sfântul Andrei și Ziua Națională, am ales o variantă care să cuprindă prima parte din *Drumul Vinului*, pe șoseaua Ploiești -Buzău, defilând pe indicatoarele rutiere denumiri care te fac să te simți într-un raion de băuturi al unui magazin, unde Valea Calugărească, Ceptura, Budureasca, Dealu Mare, Tohani, Pietroasele etc. sunt localități, nu soiuri de vin, iar ca să nu te desparți de

clondir, vorba lui Nenea Iancu, ține să-ți amintească un sat de prin zonă, care chiar așa se cheamă, Clondiru, nici el străin de producția vinului.

Cum nu sunt singurele locuri de interes din zonă, am căutat traseele cunoscute. Unul dintre acestea, care duce spre Vulcanii Norioși, un peisaj selenar care se poate vedea pe Pământ, la doi pași de noi. Acesta conține și localitatea Berca, unde se află Biserica Sfinții Mihail și Gavril, un important monument de arhitectură, dar și siturile arheologice din Cultura Monteoru, aparținând Epocii Bronzului. La întoarcere, nu se putea ocoli un popas turistic mai nou, datorat unui succes comercial al unui produs culinar românesc: este vorba de localitatea Pleșcoi, unde se produc renumiții cârnați, care se vindeau stând la coadă. Să fi învins faima cârnaților pe cea a Elenei Udrea, născută și ea pe aceste meleaguri?

Din locul de reședință temporară, cunoscuta stațiune Sărata-Monteoru, o ciudățenie administrativă, fiind un sat într-o comună, Merei, care nici nu este menționată pe indicatoarele de pe șoseaua națională, nici nu ar fi putut fi evitat traseul spre localitatea Leiculăști, pe drumul care duce la Brașov. Circa zece kilometri de pădure de fag și carpen care în ziua respectivă, sub un soare generos în lumină, nu și în căldură, oferea niște imagini superbe. Frunze în copaci, frunze în aer, care tot cădeau întruna, frunze pe jos, care făcuseră deja un covor în care și se scufunda piciorul până peste glezne. Frumusețea zonei te face să și uiți că la hotelul unde stăteam nu exista telefon și internet, cusur care am înțeles că este de lungă durată.

Să fie și în turism un debușeu național rezultat din blocajele internaționale cauzate de pandemia de coronavirus?

Adrian BOTEZ

DESPRE NEAM ȘI POPOR (rubaiate¹ - catrene DĂCO-VALAHE)

1 Decembrie 2020

Motto :

"POPORUL ARDE-VA - MINUNI ! - PE-ACELAȘI RUG CU NEAMUL !"

1 - NEAM ȘI POPOR

Neam: Steaua din Cer Bethleemic: Crist nicicând nu greșește :

jos - pe Pământ – în Oglinzi Blestemate - Poporul-Cădere-de-Neam - se târăște...

Martir-Popor - spre **Steaua-Sinea-i-Neam** pornește... - ...va fi Sărbătoare-n tot Ramul:

POPORUL ARDE-VA - MINUNI ! - PE-ACELAȘI RUG CU NEAMUL !

2 - FACERE DE CLOPOT – PENTRU VESTIREA PRIMEJDIILOR NEAMULUI TĂU

faci Clopot de Vestire – în Primejdii – pentru Neamul tău :

dar când Clocotirea de Metal Topit (Furnale spre Zenit)

vrei să nu se crape-ntr-un Glas Dogit – **AMESTECI SÂNGELE-ȚI JERTFIT:**

ABIA-ATUNCI VUIEȘTE – PLIN-DEPLIN - IUBIREA-ȚI – ARZÂND – ÎN SUNET – ORICE RĂU!

3 - AMĂRÂT POPOR ROMÂN

amărât Popor Român – prins în Nod de Vânturi

ce Bebele-ai pătimit – nici Drac' n-are-n Gânduri...

...și-au golit Vampirii vâna – de te pleci spre Luturi :

Soare când – iar – va veni – vei lua Lumea-n șuturi !

4 - COMPENSAȚIA DUHULUI

n-ai vrut să fiu – în viața-mi - Erou - și nici Martir

dar Neamul-Epopoe îl ridicai la Ceruri (cu tot cu Cimitir!):

am Duhul – pururi - alături de cei Drepti – în Sfinte Bătălii

și sângerez cu Crist –Mistic-Zadarnic -pe Gòlgote Pustii!

¹ -- **RUBAIÁT/RUBAIYAT** - *s. n.*(cuvântul este de origine arabă și înseamnă "patru") : formă de poezie lirică persană, din patru versuri (**catren persan care exprimă o idee mistică sau filozofică**), de obicei, cu un număr liber de silabe și cu o succesiune diferită de rime. (< fr. *rubaiyyat*). La începuturi, desemna o formă de poezie persană, alcătuită din patru versuri, dintre care primul, al doilea și al patrulea rimează împreună. Al treilea vers rămânea alb - și avea rolul de a exprima ideea esențială a catrenului. Rubaiyyatul a avut, la început (sec. IX d. H.) o nuanță erotică, mai apoi mistică, pentru a deveni filosofică, în lirica lui **Omar Khayyam** – cf. **Prefața** traducătorului George Popa, la **Rubaiyatele** lui Omar Khayyam, Ed. Cugetarea, Iași, 2004.

Ilustrată de marele poet persan Omar Khayyam și poetul arab Abu-Amru-Ben-Abd' Alberr Iusuf, denumit Nomari.

În literatura noastră, Ion Pillat, în volumul *Visări păgîne*, are un grup de câteva rubaiate, intitulate *Din rubaiatul lui Iusuf* – cf. **wikipedia** .

Ilustrată de marele poet persan Omar Khayyam și poetul arab Abu-Amru-Ben-Abd' Alberr Iusuf, denumit Nomari.

În literatura noastră, Ion Pillat, în volumul *Visări păgîne*, are un grup de câteva rubaiate, intitulate *Din rubaiatul lui Iusuf* – cf. **wikipedia** .

5 - BLESTEM

nu mai simțiți înțepături – în Inimi – când Patriei îi merge rău
când tot Străinul ce o calcă-i devine Diavol și Călău...
cei ce n-aud Pământul Sfânt cum geme – nu aibă parte de Mormânt:
cum Căinii-n Șanț să moară - Nesimțiții: fără Lumină – neștiuți de Gând!

6 - UITARE VINOVAȚĂ

Cuvântul "**PATRIE**" nu spune – azi – nimica – nimănui
deși Pământul Sfânt – doar – vă ține în Lumină
deși Străbunii – prefăcuți în Holde – Izvoare de Ființă sunt – **ORICUI !**
...dar ați uitat să-ngenuncheați în Rugă : **Sărut spre Sânge-Rădăcină !**

7 - NERECUNOȘTIȚĂ

dar cine sunteți voi – fără de Patria-Lumină?
o Pleavă fără Rost – împrăștiată – de-orice **Vânt** – în Tină!
...plecați – veniți – parcă nu într-o Casă v-ați născut
parcă nu un **Anume Pământ** v-a plămădit – **V-A VRUT!**

8 - PROMISIUNE TRĂDĂTORILOR DE ȚARĂ

Trădători de Viță Veche au pus Țara la pământ:
Haite de Străini ne calcă – ne sfâșie – rând pe rând...
Sânge de Păduchi – Hiene ! –... pe voi – Primii-o să vă Cânt!
...pe Rudă și pe Sămânță – pe Toți ! - voi băga-n Mormânt!

9 - CA UN CÂINE

ca un Câine – bătut pe ruptele și pe nedrept
atâta mă sălbăticii – că nici Străbunul Lup nu-mi ține piept!
vouă - ce mi-ați stâlcit Făptura Sfintei Patrii – vânzând-o-n Piață
voi rupe Jugulara – crunt ! – să vă deșert de Viață !

10 - POPOR BIZAR

de ce mergi în Genunchi - și plângi – Popor Român – Bizar?
în fața ta nu este Crist : doar Pulberi de Zadar !
nu te-nchina – înfrânt de Bezne – la Monștrii Zării
cât timp ai – în Altar: Străbunii Sfinți – Lumini Martire – Munții Mării!

11 - EU MOR

nu se vede Vârf-de-Dor : Norii-s deși – Ochii mă dor
de când tot privesc la Țara ce mi-i Patrie... : eu mor
dar Privirile-mi Arzânde le-oi lăsa în acest Plai :
să nu jinduiți la Ceruri – la Luminile din Rai...!

12 - PATRIA NU-I PĂMÂNT: SÂNGE-I DE CRIȘTI

să nu lași Turmele să treacă peste Holde:
nici Dumnezeu nu lasă Furii să-i spargă Bolte!
să nu lași Cal Străin să-ți ia Pământul pe Copite!
PATRIA NU-I PĂMÂNT: SÂNGE-I DE CRIȘTI: LUMINI CRESC PE MORMINTE!

13 - "AȘA-I ERA ÎN KARMĂ"...

cu Nasu-n Spuza Catastrofei – dorm - dulce - Sinistrații :
toți – îngălați – tâmpiți de Lene – elefantin – pe Guri emit Vibrații...
Părinți și-ar frige – Frați și-ar frige – numai să-i lași să doarmă :
ce dac-o Patrie dispăre ? - ..."așa-i era în Karmă"...

14 - LABORATOR DE PATRII

nu vă grăbiți – cât mai încet mișcați din Mădulare:
e vorba – doar – de Patrii Demodate – de Strămoșești Hotare...
...lozinci vetuste : **"pământul plămădit din Sânge"**... – ...mânca Rahat în Carte!
...azi nu-i de-actualitate: `n Laborator - obținem Glii...Prefabricate!

15 - A PUTEA ȘI A VREA

mergeam prin Șanț - și mă mânjeam de Zoaie:
de un' s-aduc – eu - Patriei Uscate - o Ploaie?
...dar să-i păzești Hotarele – de Hoarde – ca la Anul
să avem Grâul nost' – ...de plouă: **...cumva - îți strică Planul?!**

16 - "POLITICAL CORRECTNESS" ȘI SARMIZEGETUSA

pupăm Dosuri de Negri – că strigă - `n Cor – U. E.-ul?
ne spânzurăm – **"political correctness"** – dac' ei ne dau W.C.-ul?
...avem Patrie Sfântă – Jungherul Sfânt de DAC:
la Sarmizegetuza n-au murit Imbecilii – gătiți în Negru Frac!!!

17 - TRĂDĂTORUL TOT N`O BOSI – DE A FI SPÂNZURAT!

abia se mai ține câte-o Frunză Galbenă-n Ram:
Patria mea – Nevăzută – se vinde – Astăzi – la Kilogram...
au obosit și Hoții – Sărmanii - de-atâta furat...
...păcat: **TRĂDĂTORUL TOT N`O BOSI – DE A FI SPÂNZURAT!**

18 - PROBLEMĂ SPINOASĂ A COPIILOR

cândva – priveai Copil Nevinovat: **"Frumosule! – să nu-l deoache Mama!"**
acum: **"oar' ce-Asasin va crește – sub Chipu-i ? – ...cum se va coace Poama?
ce Trădător se-ascunde – în Ochii aști – Albaștri
cari va lăsa o Țară – plină doar de Sihaștri?"**

19 - ULTIMA SOLUȚIE

Patrie-a Mândrei Pajuri Voivodale
ajuns-ai – azi - în Cârje – cerșind la Venetici!
**un Foc s-aducă Crist – peste Haznale:
mai bine Facle-Aprinse – decât Scârboși Limbrici!**

20 - ACOL' S-ASCUNDE POPORUL RUGĂTOR !

o Viață-mi petrecui în Munți: **ACOL' S-ASCUNDE POPORUL RUGĂTOR!**
de-i vreo Nădejde – pentru Patrie – de Spor
**Acolo veți afla-o – la Focur' le de Stâne
urmând - și-Acum – în Duh de Mândri Zei – Crezuri Bătrâne!**

21 - ÎN RĂZBOI

Bombe Atomice – **DACO-VALAHE : Sfintele Cântece!**
Armuri și-Ambrazuri : **Duhuri-Strămoși – de-a Pururi Lunatice!**
...nu mai dați târcoale pe l-ale noastre Hotare și Gânduri:
veți ajunge să facem – din voi – **Mărețe Cocini de Scânduri!**

22 - ALT POPOR – NU ALT NEAM !

Noaptea – în Vis – fiecare din noi poartă-alt Nume:
unul : **"Arhanghel"** - alt' : **"Gange"** – altul – altfel – dar **ANUME!**
...în Zori – niciunul nu bagă de seamă c-am umplut altă Lume
alt Popor – NU alt Neam! – c-am trecut Netrecutul – cu Cristul pe Urme!

23 - PĂRINTE ȘI COPIL ROMÂN

nu poți rămâne bun – Române? – tre' s' te "**modernizezi**"?
să-ți bați joc de Bunicu-n Cârje? - să-ți porți Păru-n Sfârlezi?
iar Casa ta să fie Barul? – Copiii tăi să-ți zică "**tu**" – ca să te simți ... "**Fratern**"?
fii **TATĂ** și **ÎNVAȚĂTOR** – așa te-or respecta: în Lumea asta de Nebuni - fii **CĂLĂUZUL FERM!**

24 - PĂSTOR CU CELULAR

Năuc - s-oprește Râu-n Luncă: **PĂSTOR CU...CELULAR ?!**
unde ți-e Fluierul – Române? – I-ai dat pe-n "**cip**" barbar?
"**c-a zis U.E.-ul!**" – ...bolnav ești? – ori bolund?! – "**U.E.-ul-Împuțit**"
îți paște Turma? – ...de-ai fi tu Mândru – nu Fudul: i-ai lua la flocăit!

25 - NE SPARG SFÂNTUL PĂMÂNT

pe-aici – cândva – creșteau Luminați Crinii – în Poiană...
era atâta de frumos...chiar Crist 'și-uita de Rană...!
azi – Curătura s-a umplut de Sonde și Otravă
care ne sparg Sfântul Pământ – pe-un "**Vânt**" Dugleș - de Babă!

26 - CĂDELNIȚEAZĂ DUMNEZEU PRIN CERURI

miroase-a Rășină de Tămâie – în Piscul de-Ametist al Munților:
cădelnițează Dumnezeu - prin Ceruri - și ține Rostul Nunților:
dintre Pajuri și Stele – dintre Voievozii Pădurii și Lună
dintre Ierburi și-Otravă – dintre mine și Visarea Bolnavă... Nebună...

27 - NUMAI AICI

numai Aici – în Pământul lui Ștefan - se ține Liturghia cea Mare!
aici numai 'i Patria Luminii-n Rugăciune-Stâlpare...
...eu zbor cu Pajuri – Hiero-Constelații - cu Candele - Clopote – Iele
și-așa-mi vizitez – Clipă de Clipă – Sfinte - Moșiile mele!

28 - LA CASĂ DE GOSPODARI ÎN SĂRBĂTOARE

e-o Patrie de Trandafiri și Slavă – ce-ncape' ici – pe Prisca Casei mele
la Masa Tăcerii-Extatice - eu și cu Crist ardem în Propria Privire:
Bucatele de Duh nu se răcesc – că-s Rugăciuni din Suflet și din Stele...
iar Noaptea Asta n-o uităm – căci - Teiul din Ogradă-i – cu Luna – Primul Mire...

29 - ÎN MIJLOC DE ALTARE – ÎN ȚARA ASTA – CANDELA S-APRINDE!

nu vă uitați la petecele noastre: noi suntem Prinții Vechi – Oștenii Lui Ștefan
iar Veneticilor ce-obraznic ne rânjesc – le spunem: "**vom mai răbda încă un An...**"
...ne-au jefuit de Straie – dar de Suflet – degeaba-au tras: din Piept nu se desprinde!
CĂCI EI NU VĂD: ÎN MIJLOC DE ALTARE – ÎN ȚARA ASTA – CANDELA S-APRINDE!

30 - DIN PATRIA-POVESTE DIURNĂ

v-aș spune – dragii mei – Mii de Povești – dar Viața noastră-i Cea Dintâi Poveste:
a fost odată Făt-Frumos – dar el - mereu – e Buna noastră Vestе!
el este Cristu' – -nsângerând Golgôte – dar e și Nunta Mioriței: CEA MAI MARE!
STRĂINI HAINI NU AU AFLAT: AICI E SINGUR LOC UN' NU SE MOARE!

SCURTĂ POSTFAȚĂ : DESPRE PRIMUL RUBAIYAT DACO-VALAH

Toți spun lucruri bune și foarte bune (și deplin meritate!) despre Poezia persană : a lui Firdusi, Saadi, Hafez, Rumi, Nezami... și, mai cu seamă (așa se și cuvenea!), despre Poetul Sublim, Astronomul (director al Observatorului Astronomic din Marv – a prezidat grupul celor 8 Astronomi care, în 1074, a efectuat reforma calendarului musulman, calendar care este mai exact decât cel creștin-gregorian, alcătuit cinci secole mai târziu...), Medicul Curții Regale, Matematicianul (autor al Algebrei (*Al-Djabra-val Mogha-bela* – tradusă în toate limbile europene, încă din veacul trecut !), Omul Politic: **OMAR KHAYYAM**,

OMAR KHAYYAM...Regele Tuturor Poeților Medioevici (pe numele lui adevărat : *Omar Ghiyat al-Din Abu l-Fatah Ibrahim al-Khayyam*; *Khayyam* este un pseudonim, "fabricant de corturi" – pe care Poetul îl adoptă în amintirea tatălui său, care confecționa corturi).

Toate bune și frumoase (...mă înfloară, de fiecare dată când îl citesc-recitesc, rubaiyatul, atât de profund uman, al lui **Omar Khayyam**: "*Mai toarnă-mi vinul roșu ca un obraz de fată./Curatul sânge scoate-l din găhuri de ulcioare./ Căci, în afara apei, Khayyam azi nu mai are/Măcar un singur prieten, cu inima curată!*") – dar eu știu un rubaiyat mai vechi (cu multe mii de ani!) și mai adânc, în tâlcuri, decât toate rubaiyatele persane, fie și ale lui **Omar Khayyam**:

"Pe-un Picior de Plai,/Pe-o Gură de Rai,/Iată, vin în Cale,/Se cobor la Vale...". N-are importanță "**CINE VIN / COBOARĂ**" : **NOI, TOȚI !!!**

Rubaiyatul este **DACO-VALAH** – este cel dintâi catren (cuvântul "*rubaiyat*" este de origine arabă și înseamnă "*patru*" ... – ..."catren", adică..."*rubaiyat*", adică!) al multimilenarei și ritualicei **Miorițe**...

Dintre **DACO-VALAHI**, cine n-a văzut "*Piciorul de Plai*", cine n-a văzut "*Gura de Rai*" ? Numai **Orbii/Orbiții** nu le-au văzut (...și mult prea mulți **Orbi/Orbiți** are Poporul, de azi, al **DACO-VALAHILOR!**), pentru că **TOATĂ** Patria noastră nu este altceva decât "*Grădina Maicii Domnului*" – "*Grădina Raiului*".

GRĂDINA din care poți fi azvârlit, ca **Orb/Orbit**: Nerușinat, Întunecat la Duh și Obraznic/Sfruntat - dacă nu ești în stare s-o porți, toată Viața ta, în Pieptul tău, în Duhul tău, ca pe Cea mai Curată Avere – dăruită **TUTUROR**, la Începuturi, de Bunul Dumnezeu...

Și, deci, "*Iată, vin în Cale,/Se cobor la Vale..."* – **Orbii/Orbiții** (de Păcatul Indiferenței Demonice!), sau/și **Paznicii Grădinii Raiului** (care-i însoțesc și călăuzesc pe cei dintâi...).

Căci, și Unii, și Alții – adică **noi toți** ! – vom afla **Cale** spre **Cădere/Vale**...Deci, toți știm (măcar din auzite, deocamdată...), despre **Necesitatea Cosmică, a Trecerii, pe o Cale Mistică**, dar de "*tot natul*" bătută (că-i Cerșetor, că-i Împărat al Lumii...) – spre "*de tot Omul știută*" : **Valea Plângerii și, Apoi, după Re-Înțeleptirea Duhului : Cale a Revelației ÎNVIERII/ÎNĂLȚĂRII**...

Da, din păcate, noi, toți **Orbii/Orbiții Lumii** va trebui să aflăm **Sumbra Semnificație a Văii**...**Valea ca TRECERE : Valea către Styx, Valea către Charon-Posomorâțul Luntraș, Valea către Cerberul LUMII DE DINCOLO** (...tracii și grecii o numeau "*Câmpiile Elizee*"...).

Nu-i adevărat că nu te poți ridica, prin Minunată Înviere a Duhului, din Străfundurile Văii ! – ...dar, pentru asta, trebuie să-ți speli Ochii de Lut, cu Apa Ne-ncepută și Nesfârșită, Apa Luminată de Focul Senin, a Credenței în Lumina Cea Fără-de-Sfârșit...trebuie să-ți sacrifici, adică, Plăcerea Dobitocească a Mlaștinii (care devine, cu timpul, o...Complacere întru Beznele Desfătării Nesățioase, Nemernice și Demente, a Hoitului tău de Lut !), pentru Lumina Înțeleaptă, Veșnică și Curată, a Înțelegerii Duhului...

...Să-ți vezi, adică, **ADEVĂRATUL CHIP / FIINȚĂ** – în **HRISTOSUL** de Azi, în **ZALMOXIS** de Ieri...care **UNA** sunt... : **CHIPUL "SFINXULUI"**, din Munții Bucegi, nu e decât o reprezentare, târzie, a **Muntelui Duhului**, deci, a **Muntelui de Pretutideni și Nevăzut : KOGAIONUL/"CAPUL LUI ION-ZALMOXIS"** !!!

...Nu-i, oare, rubaiyatul nostru **DACO-VALAH**, mai adânc, mai **Grav-Tragic** și, totdeodată, mai **Învățător de Nădejdi și Lumină Veșnică**, decât rubaiyatul perșilor, care-s, și ei, dintotdeauna, foarte buni **Prețuitori de Înțelepciune**...?!

Vasile BELE

- Recenzie – partea întâi

ENCICLOPEDIA SCRITORI DIN GENERAȚIA 2000, VOL. 1

VASILE Nicolae

sau

MOȘ CRĂCIUN EXISTĂ!

„NU POȚI SCRIE POEZIE, DACĂ NU TRĂIEȘTI POEZIE”.

Nichita STĂNESCU

ENCICLOPEDIA SCRITORI DIN GENERAȚIA 2000, VOL. 1, Editura UZP - Uniunea Ziaristilor Profesioniști din România, București, 2020, ISBN 978-606-9654-37-8, pag.686, coordonator Nicolae VASILE, cu o **PREFAȚĂ - PRIVIRE PARȚIALĂ ASUPRA LITERATURII ÎNCEPUTULUI DE SECOL ȘI MILENIU**, pag.7-12, semnată de către Victor ATANASIU, din care fac parte și eu, a ajuns la destinatar. Adică, am intrat în posesia acesteia.

Victor ATANASIU, în cuvântul său, notează: *„Prezentul dicționar, al cărui conținut și concepție de alcătuire le-am aflat și eu după întocmirea cărții, este o expresie a unei mentalități cu îndelungată tradiție în literatura noastră. Pentru Mihail Kogălniceanu beletristica națională începea de la DACIA LITERARĂ, pentru Titu Maiorescu odată cu DIRECȚIA SA NOUĂ, pentru Eugen Lovinescu cu literatura promovată la revista și cenaclul său. Neavând în jurul său o veritabilă mișcare literară, George Călinescu s-a străduit să impună și efectiv a impus o perspectivă a sa asupra literaturii române. Deși a fost comentatorul esențial al operelor apărute în câmpul beletristicii naționale din 1960 încoace, Nicolae Manolescu a preferat, și el, să se pună de la un punct încolo în fruntea unei direcții noi, anume cea a postmodernismului”*, pag. 7.

Bucurie! Împlinire! Mulțumire! O recunoaștere a muncii literare! **ENCICLOPEDIA SCRITORI DIN GENERAȚIA 2020, VOL. 1**, se mai bucură de un CUVÂNT ÎNAINTE, pag.13-14, semnat de Nicolae VASILE, coordonator proiect, ce răspunde unor întrebări, gen: *„Ce reprezintă acest proiect?”*, *„Cum se realizează proiectul?”*, *„Ce se așteaptă de la proiect?”*. Răspunde coordonatorul proiectului, Nicolae VASILE: *„Prin metodele vechi de*

lucru, este imposibil de cuprins multitudinea de creații artistice, de construit ierarhii exhaustive, de promovat artiști la nivel național și internațional. Iată de ce, proiectul **SCRIITORI DIN GENERAȚIA 2000** este conceput conform următoarelor principii:

- este un proiect jurnalistic, nu literar;

- este un proiect care nu se vrea exhaustiv;

- este un proiect deschis, care crește pe măsură ce despre cât mai mulți scriitori din această generație sunt realizate, de către scriitori și publiciști consacrați, profiluri de autor, care să respecte condițiile minimale de lucrări publicate și referințe critice", pag. 13.

„Proiectul nu urmărește ca, prin tipărire, să devină un produs de raft de bibliotecă, ci să fie un instrument de lucru, util în mai multe direcții:

- să fie o bază de date de pornire pentru ... studenți, masteranzi, doctoranzi, critici și istorici literari;

- să ajute la promovarea scriitorilor în societate, dar și la cunoașterea reciprocă a acestora, care continuă să creeze literatură și într-o epocă mai puțin propice", pag. 13.

Munca la această ENCICLOPEDIÉ, cred că a fost imensă. Prezint în cele ce urmează întregul colectiv de autori al acestei enciclopedii: **Nicolae VASILE, Mihai STAN, Antoneta RĂDOI, Ionel MARIN, Victor PETRESCU, Nicolae TOMA, Geo CĂLUGĂRU, Gheorghe A. STROIA, Eugenia DUȚĂ, Cristian Petru BĂLAN, Nicu DOFTOREANU, Mariana GURZA, Nicoleta LEPĂDATU, Viorel MARTIN, Viorica POPESCU-COJOCARU, Ion POPESCU-TOPOLOG, Al. Florin ȚENE și Victor ATANASIU.**

Nicolae VASILE mai semnează articolul **DESPRE CREAȚIE ȘI CREATORI ÎN EPOCA 2000**, pag. 15-18, în care scrie: „Având în vedere interminabilele discuții, nu numai la noi, ci oriunde, despre cât de mult producem cultură, consumăm cultură, trăim cultură etc., mi-am propus să analizez fenomenul cultură, ca obiect al producerii și comunicării. ... Înainte de 1989 fenomenul cultural, puternic instituționalizat și controlat de puterea comunistă, ca oricare altele, de altfel, stătea prost la volum, dar bine la calitate, cu excepția <creațiilor dedicate conducătorilor de partid și de stat> care, orice ar spune criticii epocii respective, nu reprezentau o majoritate cantitativă a producției culturale de atunci. ... După 1989, am avut libertate, avem libertate, inclusiv la producerea de cultură! ... Este greu! Înainte erau o mie de artiști și o sută de critici, azi sunt o sută de mii de artiști și o mie de critici. ... Ce îi face pe creatorii de azi să producă, deși nu câștigă? Cred că cel mai bun răspuns ar fi: „TRĂIREA” pag. 15, subcapitol - CULTURA CA TRĂIRE.

Lucruri extrem de interesante, de certă valoare aflăm și din subcapitolele **CULTURA CA MESAJ, EMISIA DE CULTURĂ și TRANSMISIA DE CULTURĂ**, din care vă rog să îmi mai îngăduiți un citat: „Schimbarea sistemului politic dublată de evoluția tehnologică au condus la un mecanism de promovare a culturii spre public cu totul diferit față de ce se întâmpla înainte de 1989. A crescut numărul de expoziții, de case de filme, de televiziuni, de posturi de radio, de edituri, de reviste, de cenacluri etc. și, cu toate acestea, percepția publică este de scădere a prezenței și rolului culturii în societate”, pag. 17.

Dacă ar fi să mă refer la „modul de construcție” al acestei enciclopedii, aș zice că are 3 secțiuni/capitole: (Cap.1) **GRUPĂRI LITERARE**, pag. 19-84, (Cap. 2) **DESPRE AUTORI**, pag. 85-667, (Cap. 3) **DESPRE COORDONATORUL ENCICLOPEDIÉI**, pag. 668-680 și un **INDEX DE NUME**.

La secțiunea **GRUPĂRI LITERARE** sunt menționate (în ordinea includerii în volum):

- **GRUPAREA LITERARĂ ARMONII CULTURALE**, pag. 21-27.

„Armonii Culturale, revistă universală de creație și atitudine culturală, este deschisă tuturor celor care se dovedesc a fi de bună-credință și ale căror contribuții aduc un plus de valoare în literatura și cultura contemporană românească”, pag. 21.

„Cultura reprezintă zidul de apărare a omului de lumea urâtă și schimonosită din afara lui”.

(Constantin NOICA)

- **GRUPAREA LITERARĂ BIBLIOTHECA - LITERE - SOCIETATEA SCRITORILOR**

TÂRGOVIȘTENI, pag. 28- 41. „Revista *«Litere»* , *«Societatea Scriitorilor Târgoviște»* , prin Editura Bibliotheca, au creat o nouă entitate literară pe care criticul George Toma Veseliu a numit-o fericit Continuatorii Școlii literare și artistice de la Târgoviște. O dovedește acad. Mihai Cimpoi în *«Anatomia ființei. Promoția de azi a Școlii literare și artistice de la Târgoviște »* ", pag. 30-31.

„Oamenii sunt păsări cu aripile crescute înăuntru" (Nichita STĂNESCU)

- **GRUPAREA CULTURALĂ BOGDANIA**, pag. 44-54. „Pornind de la rostul și sensul vieții am ajuns la concluzia că actul de cultură are un rol important în construirea altarului tainic din suflet, în desăvârșirea spirituală a omului. Fără educație, cultură, credință nu se poate făuri un viitor strălucit, o viață liberă și fericită în glia strămoșească", pag. 42 (Istoric).

- **GRUPAREA LITERARĂ - CONVORBIRI LITERAR-ARTISTICE**, pag. 55-75.

- **GRUPAREA LITERAR ING**, pag. 76-83. „În prima zi din luna aprilie considerată de români drept *«Ziua păcălelilor»*, în anul 2013, un grup de ingineri entuziaști, pensionari în majoritate, au hotărât să păcălească timpul care fuge ireparabil, constituind Cercul Literar al Scriitorilor Ingineri din AGIR, sub denumirea de Literar ing. Inițiativa era menită să susțină activitatea și imaginea inginerească din România și prin alte mijloace decât cele pur profesionale, pentru dezvoltarea dimensiunii culturale a personalității inginerului", pag. 76.

Secțiunea DESPRE AUTORI, pag. 85-680, este cea mai „consistentă" din acest volum. Aici sunt incluși 72 autori. Iată-i, dragii mei, în ordinea includerii:

- **George Titus ALBULESCU**, pag. 87-93, profil literar realizat de Antoneta RĂDOI, „Un cronicar cu un condei rafinat, scriitorul dezvăluie cititorilor toate amănuntele despre turneul final de la Euro 2000", pag.93, „A creionat cu talent întreaga competiție care se află la start, în Hexagon", pag. 92;

- **Elena ANGHELUȚĂ BUZATU**, pag. 94-101, profil literar realizat de Antoneta RĂDOI, „Poeziile (n.r. E. A. BUZATU) conțin o mare doză de înțelepciune dobândită și trăită plener, pe care autoarea o predă mai departe, ca o ștafetă olimpică, purtată de maratonist", pag. 99;

- **Elena ARMENESCU**, pag. 102-110, profil literar realizat de Nicolae VASILE, „Pentru doamna Elena Armenescu, medic și apreciat poet, deopotrivă, cea mai de preț menire este iubirea. Iubirea Impărătească. Această cunună a cununilor transpare într-un poem, inspirație divină, contemplație prin transcendere, în modulații armonice și patos incantatoriu", pag. 105;

- **Liliana BADEA-CÂRSTEA**, pag. 111-119, profil literar realizat de Nicolae TOMA, „Deși și-a ales meseria de inginer IT, sufletul ei erupe din când în când în versuri frumoase de o profunzime rară, devenind o voce importantă în lirica feminină a literaturii române de după 2000", pag. 111;

- **Doina BÂRCĂ**, pag. 120-125, profil literar realizat de Nicolae VASILE, „Poezia Doinei Bârcă este un balsam pentru suflet, prin sinceritatea sentimentelor, prin discursul artistic, liric, emblematic, prin credința în frumosul din om și aduce universului uman, civilizației iubirii un imn ce străbate ca un filon de aur, din adâncimi de curățenie sufletească, toată cumințenia acestui înțelept pământ", pag. 121;

- **Petre Gheorghe BÂRLEA**, pag. 126-129, profil realizat de scriitorul Mihai STAN, „Rod al unei informări de detaliu, dublată de lungi stagii meditative pe marginea subiectului în discuție, cercetarea profesorului Bârlea se dovedește a fi cea mai reușită sistematizare a studierii latinei creștine", pag. 129;

- **Cristian Petru BĂLAN**, pag. 130-145, profil realizat de Ionel MARIN, „(...) C. P. Bălan, artist plastic patriotic și religios, este un poet dramatizant expresionist care se roagă pentru resurecția virtuților naționale și pentru înlăturarea răului abătut peste ai săi (...)", pag. 134;

- **Vasile BELE**, pag. 146-157, profil realizat de Nicolae VASILE, „*Poetul, pentru că vorbim în cazul lui Vasile Bele de un poet autentic, pleacă de la creștinism spre lirică. Poemele cuprinse în carte au un caracter eminent livresc*”, pag. 151;
- **Corin BIANU**, pag. 158-162, profil realizat de Victor PETRESCU, „*(...) poetul caută să obțină o dreaptă cumpănă între vremelnicie și eternitate, între parte și întreg, între relativ și absolut*”, pag. 161;
- **Violeta BOBOCEA**, pag. 163-171, profil realizat de Nicolae TOMA, „*Autoarea își propune întrebări și le transmite cititorului. Câte visuri, tăceri și aspirații se pot aduna într-o viață trăită cu intensitate, optimism și speranță?*”, pag. 166;
- **Adrian BOTEZ**, pag. 172-182, profil realizat de Nicolae VASILE, „*Adrian Botez este, fără doar și poate, cel mai original poet pe care mi-a fost dat să-l cunosc, răsfoind/răscolind prin ceasloavele prăfuite, dar și cele de ultimă oră ale liricii românești*”, pag. 175;
- **Silvia BUDESCU**, pag. 183-192, profil realizat de Eugenia DUȚĂ, „*Mărturisesc că în tot ce am scris este o parte din mine, aceea care s-a născut în spatele nemilos al umbrei de care m-am temut*”, pag.183;
- **Elena BUICĂ-BUNI**, pag. 193-205, profil realizat de Gheorghe A. STROIA, „*Mesagerul cu fidelitate de pasăre călătoare, care se întoarce cu fiecare primăvară la cuibul știut de sub cer, a venit. Se numește Elena BUICĂ și este purtătoare de lumină*”, pag. 197;
- **Dumitru BUȚOI**, pag. 206-214, profil realizat de Nicolae VASILE, „*Iubitor de oameni și îndrăgostit de ceea ce face alături de aceștia, D. Buțoi are curajul de a zugrăvi în cuvinte chipurile celor ce scormonesc adâncurile pentru a aduce Lumina din pământ*”, pag. 208;
- **Mihaela Mariana CAZIMIROVICI**, pag. 215-219, profil realizat de Nicolae VASILE, „*Strigătul este rodul unei negări, renegarea strigătului este o renegare a negării, care în cel mai simplu exercițiu de logică binară înseamnă afirmare*”, pag. 219;
- **Geo CĂLUGĂRU**, pag. 220-226, profil realizat de Nicolae VASILE, „*Poetul G. Călugăru rămâne un îndrăgostit de locurile natale, de satul pitoresc, de puritatea vieții meditative închinată contemplației naturii și prețuirii nobilelor afecte*”, pag. 222;
- **Maria CIOBOTARIU**, pag. 227-234, profil realizat de Viorica POPESCU-COJOCARU, „*Poezia doamnei M. Ciobotariu aparține prin structură și stil modernismului clasic, riscând o paradigmă care o delimitează pe poetă între cele două extreme, avangarda și postmodernismul*”, pag. 230;
- **George COANDA**, pag. 235-242, profil realizat de Mihai STAN, „*(...), în esență, este un nonconformist față de sine, mai exact spus, față de sinele său liric aflat mereu în căutarea expresiei ideale, dar și față de arhiva lirică a poeziei în general*”, pag. 240;
- **Marina COSTA**, pag. 243-249, profil realizat de Antoneta RĂDOI, „*Capacitatea romancierei de a îmbina caracteristicile necesare supraviețuirii în momente critice, în clipe de mare tensiune și durere în fața morții, cu intarsii de mare intensitate emoțională în fața iubirii, pe fondul foarte bine dezvoltat al datelor despre comunitatea mexicană, dar și abilitatea de a ține sub lupă un număr mare de personaje conving*”, pag.248;
- **Cristina CREȚU**, pag. 250-257, profil realizat de Antoneta RĂDOI, „*Sensibilitatea dată de maximum, până la a face dureroasă atingerea cu lumea din jur, este probabil esența scrisului C. Crețu*”, pag. 252;
- **Nicoleta CRISTEA IFRIM**, pag. 258-262, profil realizat de Antoneta RĂDOI, „*Povestitoare înăscută, N. Cristea Ifrim, în mai toate cărțile ei, redă stări de fapt autentice, cu o savoare lingvistică ce-ți «gâghilă» auzul, uneori plăcut, alteori mai puțin plăcut*”, pag. 259 ;
- **Aura DAN**, pag. 263-269, profil realizat de Antoneta RĂDOI, „*Versurile Aurei Dan arată o structură de sensibilitate ce topește elementul concret și contondent într-o idee mai înaltă sau într-un sentiment*”, pag. 264;
- **Florentina DANU**, pag. 270-277, profil realizat de Gheorghe A. STROIA, „*Sunt un om cu bune și cu rele, un simplu trecător prin viața mea, prin gândurile și dorințele mele de la*

primul strigăt al vieții până la cel din urmă", pag. 270;

- **Simona DOBRIN**, pag.278-283, profil realizat de Antoneta RĂDOI, „*Cred că S. Dobrin nu poate trăi fără poezie. Citind, mi-am dat seama că poezia e parte integrantă a vieții ei. Simte și trăiește poezia, și face, din viața ei de zi cu zi, poezie! lubește frumosul, iar frumosul e... poezie!*”, pag. 279;

- **Nicu DOFTOREANU**, pag. 284-288, profil realizat de Nicolae VASILE, „*După ce autorul a decis ca toate poeziile și cărțile publicate să poarte numele de tangouri, (...) acesta caută să ne convingă de magia și frumusețea pasului înapoi, specific acestui dans. Suntem tot timpul tentați, îndemnați, educați, chiar forțați, să facem doar pași înainte*”, pag.285;

- **Eugenia DUȚĂ**, pag. 289-301, profil realizat de Nicolae VASILE, „*Autoarea are putere de observație, știe să creeze și să pună în mișcare o mulțime de caractere, desenează spații și comunități, într-o proză dinamică și fără caracteristicile obișnuite ale așa zisei «proze feminine»*”, pag. 297.

- **Gheorghe DUȚĂ-MICLOȘANU**, pag. 302-310, profil realizat de Eugenia DUȚĂ, „*Pare un haiduc-vânător din vremurile imemorabile, dar el nu este decât vânător de cuvinte... Iubirea față de poezie îl va purta în nemoarte, ducându-ne cu el și pe noi, ceilalți!*”, pag.305.

- **Silvan G. ESCU**, pag. 311-319, profil realizat de Antoneta RĂDOI, „*Profunzimea, zbaterea fizică, zbuciumul sufletesc, acuitatea reflecției sunt principalele trăsături ale literaturii domnului Silvan G. Escu*”, pag. 319.

- **Dan FLORICĂ**, pag. 320-329, profil realizat de Nicu DOFTOREANU, „*Poetul pune pe picior de egalitate vechimea civilizației sumeriene cu cea revelată de tăblițele de la Tărtăria, dacă nu cumva ultima este ceva mai veche*”, pag. 328.

- **Ioan GANEA-CHRISTU**, pag. 330-335, profil realizat de Nicolae VASILE, „*Abordează o paletă de extindere maximă, de la profunzimea domeniului la superficialitatea sa practică, de cele mai multe ori, aceasta din urmă fiind și singura formă care îi aduce și ceva beneficii materiale*”, pag. 331.

- **Dan GÎJU**, pag. 336-341, profil realizat de Mihai STAN, „*Pentru Dan Gîju, poezia este o mirabilă stare de fascinație, dar și de mărturisire, el nu caută cu obstinție absurdă formele experimentale care ar trebui să rupă «gura târgului» , îi repugnă, ceea ce nu-l împiedică să ofere spectacolul unor versuri arhitecturizate ingenios*”, pag. 340.

- **Nina GONȚA**, pag. 342-349, profil realizat de Antoneta RĂDOI, „*O proză interesantă și captivantă scrie Nina Gonța, în romanul de tip carte-mărturisire, cu titlul Memorii bolnăvicioase, care atrage atenția cititorului fiind pus în fața unei situații dramatice din viața autoarei*”, pag. 346.

Chiuzbaia, 8 decembrie 2020

Vasile BELE este membru în: Asociația Scriitorilor Baia Mare; L.S.R. – filiala Cluj-Napoca;

Cenaclul literar „Petre Dulfu”, Satulung-Maramureș;

Cenaclul literar „Nichita Stănescu”, aparținător Centrului Cultural al M.A.I.

-

(continuare în numărul următor)

**Cornelia Violeta
POPESCU**

Precum un CRIST

La 64 ani de la moartea poetului Nicolae Labiș și 85 ani de la nașterea lui

Soarele și Luna i-au ținut cununa, când, abia desprins din brațele tremurânde ale sorei sale, Margareta, care-i veghea agonia, Nicolae se încredința nemuririi celei visate.

Era în cea mai lungă noapte a anului 1956, 21 spre 22 decembrie, după douăsprezece zile de la accidentul în care o mână criminală l-a tras de palton și l-a împins de pe scara tramvaiului. Premoniția unei nopți de coșmar ce trebuia împlinită ca un dat al sorții l-a urmărit permanent pe tânărul poet, care s-a simțit zdruncinat de *“clonțul toamnei reci”* (*“Clonț”*). Nu a fost doar o noapte, ci douăsprezece de calvar, cât numărul de opiri de pe drumul crucii, paralizat pe un pat de spital, condamnat să vadă cum mor rând pe rând *“iubirile moștenite din bătrâni”* (*“Începutul”*) și *primele iubiri, căprioara și albatrosul, “mierlele și vulturii din nori,/ și mieii blânzi și râșii iuți și ageri/ ... mielul alb cu capul bucălat”* (*“Maturizare”*), *“cerbii și păsările mari de sărbătoare”* (*“Primele iubiri”*), *“codrii cu brazii și munții din slavă”* (*“Bucurie”*) și *“florile de pe plaiul bătrân”*. Toate s-au topit ca ceara, *“crâmpeie de idei neterminate.../ Și cântecul sunat pe jumătate/ Despre un tărâm ce încă nu-i descris”* (*“Ceară”*), în timp ce sufletul se înălța spre locurile natale în căutarea ozonului proaspăt din pădurile de brad - *“Aur și-argint sângerat de zvâcnirea/ Crudelor bronhii căscate”* (*“Baladă”*).

Poetul cu sclipiri de geniu abia împlinise 21 ani pe 2 decembrie. Devenit incomod, puterea străină ce stăpânea destinele țării i-a confiscat timpul pentru desăvârșirea operei.

Dimensiunile suferinței la care a fost condamnat pot duce cu gândul la calvarul unui mucenic.

Premoniția destinului

Tânărul Labiș are viziuni pline de fior, răvășitoare, zguduitoare ale sfârșitului dramatic la care va fi supus: *“Umbra mea își clatină/ Limpedele var;/ Vine ca o datină noapte de coșmar”* (*„Clonț”*).

Momentul crimei devine obsesiv: *„Ești rău .../ Dar te-am văzut și-n vis se făcea/ Cum cineva pe oameni îi lovește..../ Dar parcă mă-nfioară o presimțire/ Și-mi tot repet blestemul ...”* (*„Omul comun”*).

În întâmpinarea destinului, va fi măcinat de veninul implacabilului: *„Mergeai tăcut, poate fugeai săgeată,/ După o poruncă-n tine încuiată .../ Dar trăsnet lung se coborâse din țării/ Cine ești, ori ce ești,/ Abur ori duh străveziu de poveste,/ Care-ai pătruns și îmi macini mereu/ Trupul și sufletul meu? („Fior”*).

Cunoașterea adevărului

Exprimat profetic, susținerea adevărului a fost componenta esențială a menirii sale, atrăgându-i condamnarea la moarte.

Ca un săgetător al zodiei sale, a militat pentru cunoașterea și dezvăluirea adevărului. Maturizarea timpurie îi va permite dezvoltarea intuiției și a accesului informațional de excepție în pătrunderea lumii, convins că viitorul însuși este *“un univers ce-și crește înțelepciunea”* (*„Schite pentru umanism proletar”*). Călăuzit de steaua polară, caută adâncul cunoașterii și găsește adevărul în lumea purității, dincolo de mizeria lumii: *“Dar îți trimise rază înaltă stea polară/ Menindu-ți cugetarea în sensuri să-ți împartă”* (*„Momente biografice”*).

Poetul stăruie în sondarea profundă a adevărului, cu care se identifică și care îl conduce spre marile idealuri: *„Eu sunt spiritul adâncurilor/ Trăiesc în altă lume decât voi”* (*„Sunt spiritul adâncurilor”*). Păstrarea prudenței în gândire ocupă un loc important în strategia de luptă: *“Să ne păzim cu grijă de al uitării val,/ Cunoașterea culeasă cu trudă din afară,/ Dacă am pierdut o dată un*

adevăr vital./ *Îl regăsim mai greu a doua oară* („*Lupta în atac*”).

Adevărul l-a condus spre puritatea și integritatea ființei umane. În ultimul an al vieții mărturisea: „*Sunt 20 ani și încă unul/ N-aș vrea niciunul să i-l dau minciunii*” („*Sunt 20 ani*”).

Lupta cu inerția

Cu simțurile ancorate în universul uman, Nicolae Labiș rostește adevărul în mod firesc, într-un timp în care libertatea de opinie era un delict foarte grav: „*Pășeam pe muchia zării și pe-nceput de drum./ Lumina albă-n mine își clocotea furtuna./ Urechile-mi, deschise spre infinit acum, Ca două scoici de-argint sunau întruna*” („*Clio*”).

Inerția vremii sale devine o mare provocare pentru poet. La „*vârsta de bronz*”, când „*Clopote grave sunară trezirea/ Generației*”, primește impulsul de a denunța relele timpului. *Ca un curajos* „*Luptător în atac*”, se va angaja în „*lupta dublă*” cu o societate incapabilă să se deschidă spre marile valori umane: „*În secolul acesta nervos, mai ales./ Oamenii sunt mai nestabili decât principiile./ N-am să mă pot dezobișnui niciodată/ Să denunț și prostia, greșeala, păcatul și lenea*” („*Schițe pentru umanism proletar*”).

Desăvârșind curajul, își va face din această virtute o armă de luptă: „*săgețile gândirii.../... învelișul aspru al trăirilor să-l spargă/ Și să răsară adevăruri noi*” („*Imn*”). Păstrând conștiința dublului tăiș al spadei ca simbol al cuvântului divin, poetul acționează încrezător: „*Tragem cugetarea din teacă afară!*” („*Vârsta de bronz*”).

Nemurirea

Visul nemuririi a traversat omenirea din vremuri străvechi, a incitat mintea umană și a născut diverse ritualuri pentru împlinire. Poetul Labiș nu s-a supus niciunui ritual, el avea înscris în suflet adevărul nemuririi în care a crezut cu tărie și bucurie: „*Iar visele noastre spre rod înmiit/ În cei care vin se-altoiesc, și iubirea./ Avem bucuria de-a spune murind/ Că suntem mai veșnici decât nesfârșirea/... Căci noi, numai noi, îndrăznim să simțim/ A nemuririi bucurie grozavă*” („*Bucurie*”). După profunde meditații, poetul identifică sursa cosmică a nemuririi, de care se simte legat prin acel axis mundi, arborele lumii, pe care îl numește în mod surprinzător osie, cu valențe premonitorii: „*Osia mare trece prin mine/ Osia mea este numai o parte/ Din marea osie, fără de moarte./ Osia mea nu se frânge nicicând*” („*Primele iubiri*”).

Învierea

Dacă trebuie să mori ca să poți învia, poetul crede că trecerea în nemurire este calea către înviere: „*Gândurile, mâinile ridicau tăcere/ Și melancolie densă și putere/ Spre multiplicata față ce mă cere/ Pentru veșnicie, pentru înviere*” („*Confesiuni*”). Cu o singură condiție: nealterarea, păstrarea purității: „*Și totuși în suflet rămân/ Același copil din căpița de fân*” („*Dans de odinioară*”). Intuirea acestui ideal îl stăpânește încă din copilărie, unde pădurea de acasă are valoarea întâiului rai cunoscut, cu puteri purificatoare: „*Plecările din tine-n alte lumi/ Să nu le iei nicicând drept despărțire/ Și-n foșnetul luminii din frunzișuri/ Mă faci din nou nevinovat copil*” („*Rapsodia pădurii – Încheiere*”).

Poetul însuși veghează la împlinirea spirituală a semenilor: „*Nu vom lăsa visele sfinte/ Să se topească în porii,/ Pentru ce-i viu în noi toți,/ Pentru ucișii, ucisele,/ Oameni, păziți de orori/ Viața și visele!*” („*Versuri de dimineață*”).

Prin ultimele cuvinte șoptite, ce par a fi un testament, poetul și-a dorit să rămână o *amintire frumoasă*. Cum altfel ar putea să fie cel „*Înmugurit din lut și stea/ În dimineața tulbure de iarnă!*” („*Momente biografice*”), cu „*Pletele sărate cu luciu mineral*” („*Înainte de serie*”), „*frunte arcuită și doi ochi/ Amețitori țintind întreaga țară/ Obrajii-n linii aspre, hotărâți/ Și gura hotărâtă și amară/ Care-a rostit: - E foarte rău așa./ Va trebui să schimb și voi schimba*” („*Bilanț*”)?

Anul acesta, în noaptea dintre 1 spre 2 decembrie, poetul ar fi împlinit 85 ani.

În semn de adâncă prețuire, i-am recitat poeziile, lăsându-mă în voia duioșiei sau a revoltei, a lucidității sau a visului, a durerii sau a bucuriei, a groazei sau a compasiunii, a înaltelor trăiri („*Eu nu mai sunt, e-un cântec tot ce sunt*” – „*Primele iubiri*”), descifrând noi sensuri din taina nemuririi.

„*Sub zenit/ Am să fiu fericit/ Când cineva./ Descifrându-mi litera și inima mea./ Va putea fi privit/ Râzând, ori rânjind./ Ori plângând*” („*Confesiuni*”).

21 oct. 2020

Ovidiu ȚUȚUIANU

FEMEIA ȘI...CURENTUL ELECTRIC

(Avertisment)

De știi cu ea a te purta,
Lumină-n viață îți va da.
Dacă te-ncurci și tot o scalzi,
Să fii atent să nu te... „arzi”!

De vrei să nu fii curentat
Ca să ajungi un turmentat,
Ai grijă: cu mănuși, bărbat',
Și chiar cu cizme... plus halat!

Dar nu o obosi în van.
Să ai în față paravan!
Chiar becul, prea mult folosit,
Se stinge când ... „a obosit”.

Iubirea-i lucru minunat
Arzând din zori și pe-nserat.
Dar pentru faptul că iubești
A ei lumină ... „o plătești”!

Acum, c-ai fost pus la „curent”,
Nu poți să zici c-ai fost absent;
Fiind deja avertizat,
Rămâi cât poți de...„izolat”!

STRÂMBĂTATEA ȘI DREPTATEA

Pe un drum, cândva, odată,
Într-o țară-ndepărtată,
Se-ntâlniră (venea noaptea)
Strâmbătatea cu **Dreptatea**.

Către-a doua, spuse prima:
- *După cum cunosc eu clima,
Frig și ploaie ne așteaptă,
Fac propunere deșteaptă;*

*Să grăbim pasul oleacă.
Ploaia vine și nu pleacă.
E nevoie de-o oprire,
Să ne revenim în fire;*

*Să mâncăm acum la cină,
La hanul de pe obcină.
Dar **Dreptatea** zise tare:
- Nu am bani pentru mâncare.*

*- Las' că plata e la mine.
Eu fac cinste pentru tine.
Hai în han, hai la căldură!
Și mâncară cât putură.*

Când gătară, **Strâmbătatea**,
(De notat absurditatea!)
Vru ca ospătaru-ndată
Să-i aducă rest la plată!?

*- Ce umblați cu fofârlica,
Când nu ați plătit nimica?
Și cum ridicase tonul,
A intervenit patronul.*

A cerut la oaspeți scuze
Iar la tânăr doar acuze:
- *Nu vreau astfel neatenții,
Că așa pierdem clienții!*

Bietul tânăr zise-n șoapte:
- *Unde ești acum, Dreptate?*
- **Sunt aici dar nu pot spune,
C-am mâncat și eu... pe bune!**

**Corneliu
CRISTESCU**

LUPTA CU TIMPUL

La vârsta mea, încă visez
Să prind din urmă Timpul,
Și-n parte, să-l recuperez;
De pot, voi folosi răstimpul.

Voi căuta să-nghesui Timpul,
Să-l storc puțin, dacă se poate,
Să-i sorb dulceața-amară, nimbul,
Să iau din el ...eternitate!

Sub semnul Timpului lucrez,
Cu ceasul contra-cronometru,
Prin pagini scrise avansez,
Eu, Timpul, îl măsoar cu metrul!

Dar, ca să pot să smulg ceva,
Din Timpul meu care-a trecut,
Lupt pentru noua carte-a mea,
Să-nvingă starea de debut!

M-am confruntat cu Timpul rece,
Dar nu am fost atent la mine,
Știam că, oricum, Timpul trece,
Speram și eu să-mi fie bine.

Dar, lucrul ce nu l-am știut,
Speram să se amâne,
Că Timpul meu ce-l-am pierdut,
Pierdut pe veci rămâne!

În lupta care s-a pornit,
Cu Timpul cel obiectiv,
Eu am rămas ușor rănit,
Lovit așa, intempestiv!

Mă rog de Timp, să-mi mai dea vreme,
Mai am ceva de-nfăptuit,
Am întrebări, am și dileme;
Eu nu sunt încă pregătit!

Am vrut, cu Timpul, să negociez,
Să-i dau orice Timpul ar vrea,
Ca să mă lase, încă, să lucrez,
Să-i dau o parte, chiar, din viața mea!

Mi-a zis că Timpul-i infinit,
Dar, pentru om, e limitat.
Și iată, răspunsul primit:
Să te-ncadrezi în ce ți-e dat!

În lupta mea cu Timpul, ca soldat,
Eu l-am lăsat ca să ia potul;
Un adevăr suprem, însă-am aflat:
Când lupți cu Timpul, el ia totul!

Mă frământă o problemă,
Sunt într-o mare dilemă.
Dar, cu ea, eu nu mă-mpac,
Fiindcă, nu știu ce să fac!

Sunt, se știe, oameni proști,
Ce nu vor să poarte măști.
Ei aduc ca drept dovadă,
Că n-au văzut virus pe stradă,
Niciunul din ei nu crede,
Că virusul nu se ...vede!
Când explici, îi vezi cum cască,
Dar nu vor să poarte mască!
Pentru ei, e ...teorie,
Ce nu văd, nu poat' să fie.
Nu sunt triști, preocupați;
Nu vor să fie ...mascați!

Culmea e că cei mai proști,
Care nu prea poartă măști,
Ei nu râd și-apreciază
Pe cei ce se conformează
Și respectă-o procedură,
Cea cu masca pe figură.
În genere, atâta vor,
Să-și vadă de viața lor!

Dar, sunt și oameni isteți,
Instruiți, inteligenți,
Care se dau mai deștepți!
Umblă singuri sau în găști
Și nici ei nu poartă măști.
La modul mai serios,
Spun că nu-i pericolos.
Că pe ei îi doare-n bască,
Dar nu vor să poarte mască.
Culmea e că ei nu-s triști,
Că sunt cei mai optimiști!

Aceștia-s mai învățați,
Care se dau mai savanți,
În viruși, sunt știutori,
Mai ceva decât ...doctori!
Vor s-arate că sunt ...docti,
Când, de fapt, sunt semidocti!
Îi vezi de atâtea ori
Cum se dau ...superiori!
Ei n-au frică, n-au nevoie;
Toată ziua râd de noi!

Amatori sunt de senzații,
Teorii și conspirații.
Ei nu mai au de-nvățat,
Vax e ce-a zis ARAFAT!
RAFILA-i mai ponderat,
Și el a exagerat.
Ministrul Nelu TĂTARU
A adus în țară-amarul!
A venit cu ...carantină,
Aici are-o mare vină!
Ce ne trebui' izolare?
Virusul e mic, nu-i mare!

În final, asta-i dilema,
Cum să rezolv eu problema?

Punând masca, eu ce-am fost?
S-a crezut că sunt un prost!
Dacă-arunc masca, m-aștept
Să fiu ca ceilalți, deștept!

Dar, la vârsta mea, spun drept,
Nu sunt prost, dar nici deștept.
Cred, doar, că-s mai ...înțelept.
Că-altfel, am trăit degeaba,
De ce mi-a albit și barba?

Deci, rămân precum am fost,
Ori deștept sau, poate, prost;
Chiar de-i greu, eu o suport,
MASCĂ, eu, tot am să port!

Ioan Al. LUPU

Nicu
DOFTOREANU

Poem în delir

Febra m-a trimis într-un delir cu frisoane...
Dinspre gorgane asiatice, podgorii toscane,
viroage și canioane
vin vâlătucindu-se țepi și coroane

Din temnița spitalului cu zăbrele fluorescente
se-aud, în parc, vocile a două femei
cu veste fosforescente
De ce n-ai dat cu mătura și pe lângă liliac și răsură?
Ne ia șefu' tomberoanele și pâinea de la gură...

Printre frisoane, vorbele lor îmi păreau
poeme telurice în toate culorile vieții
de la roșu la mov
Declamau cumva stihuri
Sapho, Petrarca, Verlaine, Rilke, Dimov?
Îmi rostea oare arșița o orație?
Sau erau numai frunzele ulmului vecin în fibrilație?
Noaptea era mai noapte, cu aripi zdrențuite de urgie,
Dar potirul de aur al zorilor
m-a-mpărtășit cu licori de magie

Sentimental

Poate voi săvârși astăzi un păcat capital...
Mi-am găsit, iubito, în păduri dobrogene un cal
și mă voi întoarce într-un grajd sentimental
M-am săturat de versuri sacrale sau eretice
M-am săturat de sofisticate ecuații estetice

Prietenii mă vor privi cu un zâmbet descumpănit
Alții ar putea spune că sunt vreun trăsniț
Nu-mi pasă! Nu-mi pasă! Eu alerg în galop
cu herghelia iubirii,
poate spre ultimul hop...

Știu că m-aștepți cu stropi de argint în meșe
Știu că-ți voi săruta buzele de măceșe
Ne vom contopi într-un jar colosal
Iubito, săvârșesc azi un păcat capital!

TANGOU POLITIC

Motto :

*În locul sentimentului public dezinteresat avem
pasiuni politice, în loc de opinii avem rivalități de
ambiiți...*

Ziarul "Timpul", A.D. 1877 - Mihai Eminescu

Când permitem ca speranța
Să își piardă importanța,
Înseamnă că am pierdut
Și sufletul ne-am vândut,
Optând în cele din urmă
Să devenim toți o... turmă!

Nu credeam s-ajung vreodată

Să-mi dau țara-n judecată,
Fiindcă m-a dezamăgit
Atunci când a stabilit
Că pot fi... mereu prost
De cei ce-au înlocuit
Cuvântul **PATRIOTISM**
Cu cel de **NAȚIONALISM!**

Fac acuma o predicție,
Care intră-n contradicție
Cu viziunea globală
Prezentată drept... normală:
Cine nu face distincție,
Lămurindu-ne cu dicție
Că istoria-i desuetă
Fără o bază concretă,
Sigur e un... **PARVENIT**
Ce se crede potrivit,
Chiar de când a fost numit
În fapt fiind un... **PERVERTIT.**

De aceea-i necesară,
Chiar când este temporară,
Verificarea tendinței
Care să dea sens credinței
Că acest popor există
Și rezistă prin unire,
Nu prin lipsă de iubire
Sau prin propriul interes
Al celui care-i ales.

Deci să fim mai vigilenți Și cu ceilalți pretendenți!

În momentele de stres
Să intervenim mai des!

Alexandru CAZACU

Dimineți reci

Diminețile reci când soarele
se chinuie să încălzească tablăraia tramvaiului
ce taie în două zgomotos intersecția ca o sabie un nod gordian
și ferestrele sălii de mese ale fostei cantine muncitorești
ce duminica se închiriază nuntașilor pe datorie
și fiarele târâte cu un cablu electric
până la primul punct de primire - recuperare metale
de bătrâna cu hainele vechi
și câinii ei credincioși ce o urmează oriunde
în această zi fără memorie
mai lungă sau mai scurtă
decât întregile noastre aduceri aminte
aici la doar câteva mii de kilometri
de fostele saloane imperiale unde
cel care rămâne să înfrunte durerea
și cel care pleacă rănit
sunt egali în suferință
unde adierea serii periază florile mov ale mărăcinilor
iviți în fața blocurilor standard
iar inimile se înmoaie la vederea și auzul savanților ce povestesc
despre șansa istorică individuală
așa cum se încălzesc mâinile celor fără adăpost
la flacăra unor deșeuri ce ard într-un container de tablă

Pe crengi noduroase stau agățate
hălci dintr-un sfâșiat soare
în această amiază de iarnă ce stă să înceapă lent
unde dacă nu poți da speranță este bine să nu oferi nimic

Într un oraș unde nu am fost niciodată
într-o iarnă aspră deasupra străzilor
acoperite de pojghița gheții
un corp de iluminat încearcă să se aprindă.
Licărul acela se aude uneori noaptea
apare chiar și în visele din somnul cu ochii întredeschiși

Uneori

Uneori îi scriu unei necunoscute
zărită pentru prima și ultima dată
prin piețele mari ale orașelor mici
ca și cum ea ar putea să înțeleagă
ecoul tulburat al
sonatei de Scarlatti
cartografierea insomniei hârjonindu-se
în primele ore ale dimineții
când toamna scrie ferepare peste ierburi
și tremură deasupra
pragurilor de așteptare

Ceasul din turn transformă
cladirea medievală într-un ciclop
ce se uită cu lăcomie împrejur
dispus să aibă grijă de toți
chiar și de oaspeții nedoriți
cu rănile la vedere
cu inimi bătând în dezordine
când Noiembrie
năvălește în cameră
precum mirosul unui ceai de iasomie
și nu mai este sigur
că toate drumurile duc la Roma

Nicolae MANOILESCU
(1891-1950)

(fost președinte AGIR, ministru al Lucrărilor Publice, ministru al Comunicațiilor și ministru al Afacerilor Străine în guvernele conduse de Averescu, Maniu, Iorga, Mironescu și Gigurtu)

REALISM ȘI POEZIE

(preluare din cartea „Varia Mathematica” scrisă de George Șt. Andonie – 1969)

O noapte de mai cu lună în grădină la Copou,
Pe o bancă eroina, în fund nobilul erou,
Ea o gingașă elevă, el un tânăr realist,
Ea stă tristă, gînditoare, el emoționat și trist.
Dar deodată se transformă, fața i se luminează,
Se inspiră-și ia avîntul și spre dînsa-naintează.
„Tremurînd ca la tabelă cînd mi-am încercat norocul
Și concursului «Gazetei» am vrut ca să-i înfrunt focul,
Alb... ca și lucrarea scrisă ce atunci am prezentat-o
Astfel mi-am luat curajul să-ți vorbesc ție-adorato!
Cînd treci zveltă și subțire parcă-i fi o *integrală*,
Cum să nu te-adore-un tânăr de clasa VIII-a *reală*?
Ca un zero supra zero stau în nedeterminare
Sufletul mi-l chinuiește o problemă-ngrozitoare:
Te-am văzut trecînd pe stradă, m-ai cucerit dintr-odată
Și tu m-ai văzut pe mine? *reciproca-adevărată-i?*
Nu cerca ca prin *tangentă* să-mi ocolești întrebarea,
Căci de mi-ai întinde *arcu* inimii mai mult de π ,
Ai trece peste *limită* și, vai, va plesni!
Calculînd cu logaritmi unghiul sufletului tău
I-am găsit destul de mare ca să-ncap în el și eu.
Nu cer prea mult de la tine, nu am nici un gînd demonic
Numai ca doi buni prieteni să fim în *raport armonic*.
Totu-n mine convergează către-un scop suprem: iubirea
Și din ea îmi *derivează* chinul și nenorocirea.
Căci dorința-i *infinită*, dar puterea totdeauna
Mărginită ca un *sinus* între *minus* și *plus una*.
Și iubirea n-are *maxim*, crește fără-a se opri,
Derivata-i pozitivă oricînd și oricum ar fi.
Fericirea mea-i o *fracție* cu *numărătorul zero*,
Numai de tine depinde s-o modificei, scumpă Hero!
Căci, dac-ai muta pe *zero* și l-ai pune *numitor*,
Ea s-ar face *infinită*, cu fericit muritor.
Cînd ceva nu-ți place ție mă supără și pe mine;
De ești veselă sunt vesel: eu sunt *funcție* de tine
Îmi *descompun* sufletu-n *serii*, să-l poți mai bine-aprecia

Ș-apoi ca *binomul lui Newton*, să-mi dezvelești inima ta
 Ecuția nedezlegată e sufletu-ntreg al tău
Și cine încearcă s-o *rezolve* complică *problema mai rău*.
Dar n-ai să elimini din mine nici prin *metoda lui Cauchy*
 Credința că, la urma urmei, tot voi putea-o *rezolva*
 Admite-mă lângă tine pentru studierea temei
 Să găsesc *soluțiunea* care convine problemei.
 Stînd departe față-n față, vom fi tot indiferenți,
 Nu astfel se manifestă simțirea între studenți,
 Căci totdeauna iubirea, care-i *limita* speranței,
 E *invers proporțională* chiar cu *pătratul distanței*
 De rămîi tot *radicală* și îmi neglijezi iubirea
Ca pe-a opta *zecimală*, mi se schimbă toată firea.
 Și cuprins de indignare văd înaintea mea roș.
 Gînduri negre dau năvală ca *soluțiile-n* coș,
 Și imagini defilează ca pe-un eteric covor,
 Ca *șirul de derivate* din *formula lui Taylor*.

*

Dar de mi-ai primi iubirea, aș sări ca într-un vis,
 Ca o *funcție discontinuă* din infern în paradis!
Matematica «Gazeta», aceste duioase-amoruri,
 Le-aș sacrifica pe toate; noi aspirații, noi doruri,
 Dintr-o lume *transcedentă* pîn-acum pentru mine,
M-ar cuprinde, m-ar preface, de-aș sta alături de tine!
N-aș mai aștepta de-acum acel cincisprezece-al lunii
 Care aduce «Gazeta» focarul ambițiunii
 Oricărui zis «matematic» *realist* ce se respectă,
 Căci numai tu ai secretul, de fericire complectă!
 Singura problemă care m-ar interesa pe mine
Ar fi cum să-mi schimb ființa ca să pot fi demn de tine,
 Tot ce-ai spune pentru mine *axiomă-ar* rămânea,
 Ți-aș ceda de bună voie autonomia mea!

*

Și dacă, precum ți-am promis, n-oi fi rob voinței tale,
 S-ajung să calculez pe *e* c-un *milion de zecimale*.
Să sufăr pînă-n clipa cînd s-or tăia *două paralele*,
 Iar *distanța* dintre noi să fie fixă ca-ntre ele.
 Să stau așteptînd iubire pînă cînd s-o rezolva
 Mult celebra chestiune, *teorema lui Fermat*.
 Să-nghit *Geometrografia* propusă de Ionescu
 Și să fiu zvîrlit în lună ca ghiuleaua lui Lalescu,
 M-apuce epi-*elipsia* și orice altă *hiperbolă*,
Să crească în *progresiune* cu-o *rație* fenomenală
 Să s-anuleze în mine și iubirea și speranța
Sau să măsoar de la *minus* la *plus infinit distanța!*
 Să mă consume văpaia *focarelor* ce-ai sub gene
 Să fiu trecut prin *ciurul grecului Eratostene!*
Dar dac-o fi între noi să rămînă-ntr-una armonie,
Să ne iubim pîn-va scoate loachimescu-o *Geometrie*.

*

Și dacă tot refractară, *neductibilă* ești,
Nu mă privi pe mine, ca «Natura» s-o privești,
Căci precum *inversiunea* schimbă *radical figura*,
 Tot așa sufletul nostru ni-l modifică „Natura”

Iar dacă privesc în lume și atent mintea-mi deschid,
 Văd oriunde ne-trecută *științ-a lui Euclid*.
 Noaptea ce ne-nvăluiește e-o *ecuație* imensă,
 Cît *necunoscut* cuprinde obscuritatea intensă!
 Cerul este-o *emisferă* cu multiple puncte date,
 Zise stele ce se mișcă în *cercuri determinate*.
 Ele fac *figuri* de aur neșterse încă de vreme
 Ce-nainte de-a fi lumea au servit în *teoreme*.
 Luna, sau suplinitoarea Soarelui, când e lipsă
 E suprafața închisă într-un *cerc* și o *elipsă*
 Oamenii pierduți în noapte: *puncte mobile*-agitate
 Rîul: o *sinusoidă* lucind în pete argintate.
 Iar misterioasa umbră-a sălciilor de pe mal
 E *proiecția* pe apă făcută *ortogonal*.
 Cocostârcul ce *măsoară* cu așa nobil pas,
 Cu picioarele și ciocul formează cîte-un *compas*.
 Puntea: este-o *teoremă*, o cunosc bine școlarii
 A făcut-o Pitagora și n-o pot trece măgarii.
 În *translații* și *rotații* duce mai departe vîntul
 Frunzele care în goană-ating *tangențial* pămîntul
 Și din atmosfera rece liniștit se lasă-n șoapte
 Pe un arc de *parabolă* încet păsările de noapte.
 *

Și tu nu simți cum natura cu-o putere *infinită*
 Ne atrage, ne îndeamnă să fim *funcție-mplicită*?
 Și cînd de voci mai profane ții seamă la orice pas
 A *fortiori* rezultă s-ascuți al naturii glas!
 *

Tînărul tăcu și-n calmul atmosferei, monoton,
 Se auzeau doar două inimi ce băteau în unison.
 *

„Cum mai simți tu poezia și cît de frumos vorbești,
 Cînd te-ascult, mă simt răpită către sferile cerești”.
 *

Ea pronunțase sentința; el pătruns, emoționat
 Zăpăcit de fericire. O privește transportat.
 *

În sfîrșit mi-am ajuns scopul, te-am văzut înduioșată!
 *

Pauză – o sărutare – *teorema-i demonstrată!*

Poemul în 124 de versuri pe care Nicolae Manolescu l-a recitat la ceremonia de acordare a premiilor *Gazetei Matematice* din primăvara anului 1910. Decernându-i-se premiul I pe țară, a fost invitat să ia cuvîntul și, spre uimirea asistenței, a declamat poezia în cuprinsul căreia sentimentele unui tînăr îndrăgostit erau exprimate exclusiv prin intermediul unor noțiuni de matematică de liceu.

Mihaela-Mariana CAZIMIROVICI

Constantin Nicolae GAVRILESCU

Trei metehne

Amintiri stau lipite pe ziduri,
Aruncând asfințituri pe geam;
Îți spuneam că se-ntorc lângă maluri
Trei metehne uitate, din neam:

Prima poartă în ea doar ferestre
Spre pământuri sfințite de mult;
C-au rămas în genunchi, fără zestre,
Mategoții plângând azi ascult.

Cale-ntoarsă făcu și a doua,
Când al trâmbiței sunet creșcu.
Doar un dram de noroc sta pe roua,
Ce din velă încet se pierdu.

Din a treia se-adună colastru,
Izbind cu putere în stâncă;
Spre colac se apleacă, sinistru,
O rană ce supură încă.

Și credeai că se-apropie moartea?
Nu-nțelegi despre viață nimic?!
Acum, rîd cu putere căci noaptea
E o zi dintr-un vis foarte mic.

Dorul mistuie și doare

Oh! Mai toți de leatul meu
au plecat hai-hui prin lume,
că în țară-i tot mai greu
să ajungă sus pe culme.

Am plecat și eu de-acasă
Să-mi găsesc un rost mai bun,
nației nu cred că-i pasă
că voi fi carne de tun.

Munca rău te încovoiaie
iar de bani, ce să mai zic,
se duc ca apa de ploaie,
la final, nu ai nimic.

S-a stricat totul la noi,
viața este-n degradare,
sărăcie ca-n război,
fără ameliorare.

Am rămas c-un gust amar
plecând în lumea cea mare,
dar mă-ntorc iar la hotar
dorul mistuie și doare.

Ioan GANEA-CHRISTU

PRIMUL ȘI ULTIMUL SALARIU

Rezumat:

Din inerție sau deformație profesională, în povestirea cu titlul de mai sus, am apelat la limbajul standardizat al articolelor științifice:

În această lucrare se prezintă ... aspecte privind parcursul profesional și extraprofesional care mi s-au derulat în perioada în care așteptam să primesc decizia de pensionare...

Au trecut aproape 40 de ani de când am primit primul salariu și bineînțeles că tot atâția după care l-am primit și pe ultimul!

Ce ar avea în comun cele două remunerații? Au fost cele mai mari din întreaga mea carieră!

Ca stagiar la *un*, sau mai potrivit, o SMA din Bărăgan, la *primul salariu* s-au adunat:

- 2060 lei (salariul lunar din anul 1981, conform grilei pentru categoria respectivă de inginer stagiar, pe care mi l-au dat întreg, cu toate că am lucrat doar o săptămână din acea lună septembrie),
- 2060 lei reprezentând prima de instalare pentru venirea din alt județ și
- decontarea primului bilet de tren (am raportat totul la o săptămână de lucru efectiv!).

În final, la lichidarea legală de la institutul de cercetare, a trebuit ca la ultimul salariu să mi se adauge o reținere din anii anteriori (peste 1000 lei despre care uitasem!), o primă prevăzută în contractul colectiv de muncă special pentru cazul ieșirii la pensie (1000 lei – pentru care a trebuit să fac eu cerere scrisă!), precum și o ultimă primă pentru un brevet de invenție venit ca o plească de la OSIM tocmai în această perioadă, astfel că și *ultimul salariu* a fost mai mare decât celelalte!

Mă rog, așa vine vorba, căci „mare” e ceva relativ, numai în ceea ce mă privește... Sau parafrazând altă vorbă care circulă pe la reclame: *mare salariu, mare brânză...*

Aștept *prima pensie* care va fi și aceasta cea mai mare însumând, în general, cuantumul pe trei luni...

Despre *ultima pensie* nu cred că s-a grăbit sau a mai apucat să scrie vreun muritor... Dar, oricum, și aceasta va fi completată de ajutorul de la CNPP... chiar dacă sună lugubru, trist, înfiorător, macabru, sumbru, sinistru și alte sinonime. E o realitate!

Poate „dincolo” se folosește moneda virtuală...

Se mai descriu *in extenso* principalele evenimente și realizări legate de activitatea profesională și extraprofesională și se punctează câteva concluzii și perspective.

Cuvinte cheie: primul salariu, ultimul salariu, prima pensie

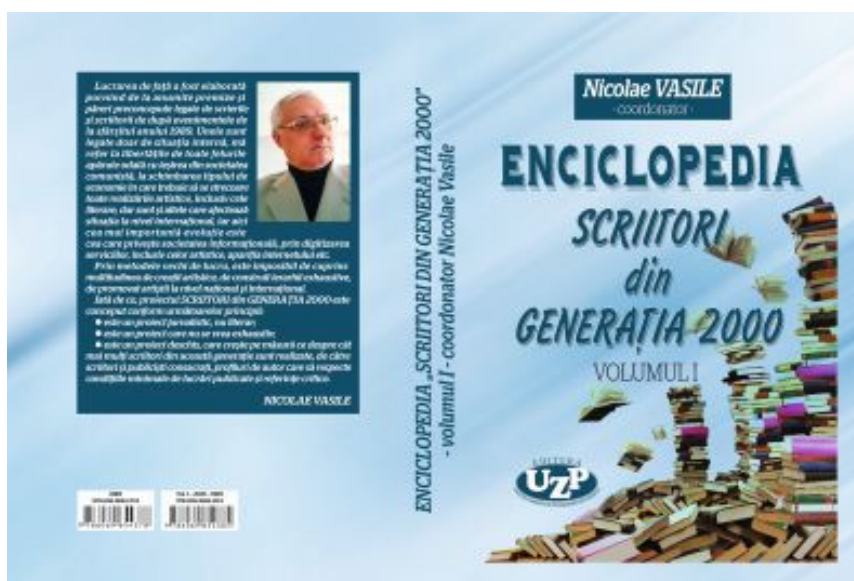
(lucrarea in extenso va fi publicată într-o carte autobiografică ce nu se vrea [ISI], adică în pronunție [ai si ai] – ci doar să fie încadrată în categoria [ai sau n-ai] ...mălai sau leafă!

Apariții recente ale membrilor cercului:

Dragii mei colaboratori,
autori prezentați, cititori,

Primul volum din această lucrare amplă este deja în librărie, dar se află și postat, în întregime, cu accesare liberă, pe site-ul wordpress de mai jos (*). Este un cadou de Ziua Națională a României, făcut mediului literar românesc. Vă mulțumesc tuturor care ați contribuit la elaborarea, editarea și publicarea acestei lucrări!
Sănătate tuturor!

Nicolae VASILE

PS: Cine dorește să aibă lucrarea tipărită o poate procura de la Librăria AGIR din București, Bulevardul Dacia, nr. 26 (Piața Romană). Se livrează și prin poștă.

(*) <https://revistedecultura.com/>

Proiectul

SCRITORII din GENERAȚIA 2000

continuă

Proiectul este menit să contribuie la consolidarea unei conștiințe de sine a acestei generații, neinventariată de nimeni până acum, cu atât mai puțin evaluată.

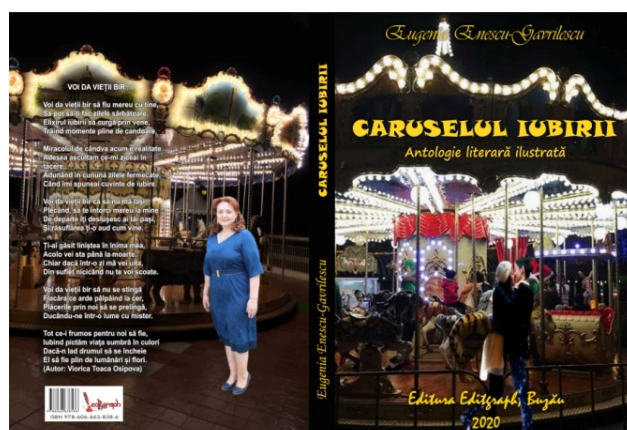
Așteptăm noi apariții sau completări la cele existente pentru a fi incluse în Volumul II.

Mihaela-Mariana CAZIMIROVICI

Curajul de a găsi lumina

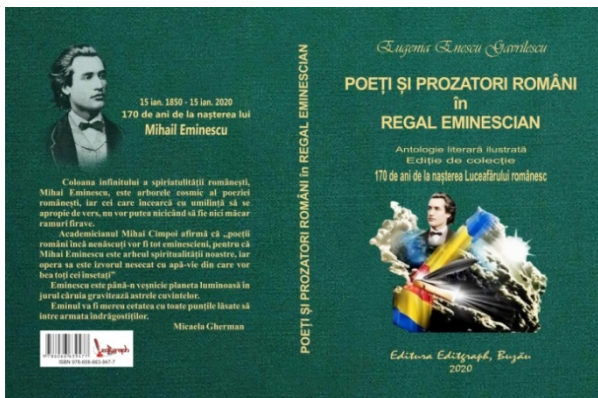
Editura Ghepardul

Eugenia ENESCU GAVRILESCU

CARUSELUL IUBIRII

Antologie literară ilustrată
Editura Editgraph

Eugenia ENESCU GAVRILESCU

**POEZII ȘI PROZATORII ROMÂNI
ÎN REGAL EMINESCIAN**

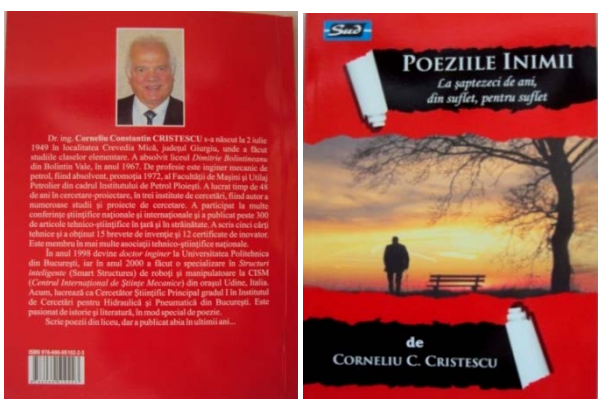
Antologie
Editura Editgraph

Florică DAN

Cugetări de fiecare zi

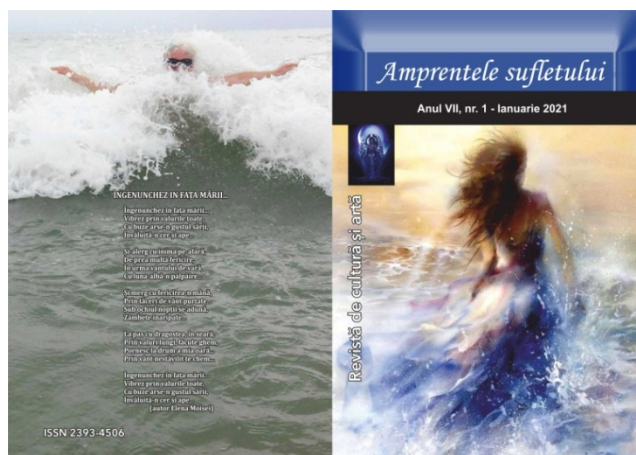
Editura Editgraph

Corneliu C. CRISTESCU

POEZIILE INIMII

La șaptezeci de ani, din suflet pentru suflet
Editura Sud

Revista de cultură și artă

Amprentele sufletului

Anul VII, nr.1 – ianuarie 2021
Editura Editgraph

Colectiv de redacție:

Redactor șef: Nicolae VASILE
Corector: Cornelia Violeta POPESCU
Tehnoredactor: Ioan GANEA-CHRISTU

Potrivit legii, întreaga răspundere pentru conținutul materialelor publicate în Suplimentul literar revine autorilor acestora.

Toate numerele Suplimentului literar sunt postate pe site-ul: www.agir.ro